

mer *Ægtefællerne i Forening*. Hertil føjes, at er Forældrene ikke enige om Udøvelsen af Forældremyndigheden, kan *Overøvrigheden*, hvor Barnets Tarv tilsiger det, paa Begæring af en af Forældrene henlægge Afgørelsen af Tvistigheder vedrørende Forældremyndigheden over Barnet til den af Forældrene, som skønnes bedst egnet, eller bestemme, hvem Afgørelsesretten i den foreliggende Tvist skal tilkomme. Overøvrigheden skal dog forinden foranstalte en Mægling mellem Ægtefællerne ved en eller flere dertil egnede Personer. Som en ny Bestemmelse kan nævnes, at den af Forældrene, hvem Forældremyndigheden ikke tilkommer, skal have Ret til personligt Samkvem med vedkommende Barn, medmindre særlige Omstændigheder taler derimod. (Alle Spørgsmaal om Udøvelsen af saadan Ret, saavel som om dens Indskrænkning eller Ophævelse, afgøres om fornødent af Overøvrigheden).

Kap. VII. *Om Formuen*. Den gældende Regel, at der i et Ægteskab er „Formuefællesskab“, naar ikke Særeje er vedtaget, saaledes at Raadigheden over Boet tilkommer Manden (bortset fra den særlige Regel om den gifte Kvindes Raadighed over, hvad hun selv erhverver), ophæves, og i Stedet derfor foreskrives, at enhver af Ægtefællerne betragtes som Ejer af, hvad vedkommende har indført i Ægteskabet eller senere erhvervet (forsaavidt det ikke er gjort til Særeje ved Vedtagelse eller Bestemmelse af en Giver eller Arvelader), dog saaledes, at Regelen om den samlede Formues Deling i Tilfælde af Ægteskabets Ophør opretholdes, hvilket medfører væsentlige Indskrænkninger i Ejerens Ejendomsraadighed. Den Ret, som den ene Ægtefælle saaledes faar over den andens Ejendele, kaldes i Lovforslaget „Gifteret“, og det, Ægtefællerne indbringer i Ægteskabet eller senere erhverver, kaldes „Giftceje“. Enhver af Ægtefællerne skal som Følge af den andens „Gifteret“ være forpligtet til at udøve Ejendomsraadigheden, „saaledes at den ikke utilbørlig udsætter det for at forringes til Skade for den anden Ægtefælle“. Endvidere bestemmes, at en Ægtefælle ikke uden den anden Ægtefælles Samtykke maa afhænde eller pantsætte fast Ejendom, hvori der haves Gifteret, saafremt Ejendommen tjener til Familiens Bolig, eller hvis Ægtefællernes eller den anden Ægtefælles Erhvervsvirksomhed er knyttet til den. Saadan Ejendom maa heller ikke uden Samtykke af den anden Ægtefælle bortlejes eller bortforpagtes, saafremt dette vil medføre, at den ikke længere kan tjene til fælles Bolig eller som Grundlag for Erhvervsvirksomheden. Har en Ægtefælle indgaaet en saadan Retshandel uden fornødent Samtykke, kan den anden Ægtefælle faa den omstødt ved Dom, hvis Erhververen eller Panthaveren indsaa eller burde indse, at Ægtefællen var uberettiget til at foretage Retshandelen. Fremdeles maa